

Detta är en utskriftsvänlig version av artikeln.

Lyckad satsning på färskt hö

Av [Susanne Gäre](#) 25 OKTOBER 09.49

LIVSSTIL. Det hällregnar när jag besöker Erling Svensson och Caroline Odqvist. De skulle köra hö, men väderberoende som bönder är får det vänta till morgondagen, om vädret tillåter... De driver Brogården i Ballingslöv, ett jordbruk på 130 hektar plus betesmark. Deras specialitet är färskt hö, nypressat ungefär som nymalet kaffe.

Det visar sig att det finns stor efterfrågan på färskt hö.

– Efterfrågan är större än vi klarar av, säger Erling Svensson. Vi skulle kunna sälja dubbelt så mycket som vi gör i dag.

Det är nu ungefär två år sedan som Erling och Carloline tog över gården från Erlings far och löste ut Erlings fyra syskon.

– Ett generationsskifte är komplicerat, säger Erling, men jag var övertygad om att jag ville driva gården.

Han är glad över att Caroline också är intresserad. Hon var stallchef på Flyinge, men sadlade om till lärare när hon fick problem med ryggen. Nu är hon barnledig med tredje barnet, lille Carl som är ett år. Dessutom har paret två barn till, Tyra och Tor, plus Asca och Lady, som är två trevliga rottweilerhundar.

– Ibland när det känns kämpigt, är kallt och allt trilskas tänker jag på att jag har tre fina barn och ett bra familjeliv, säger Erling. Det finns inget i världen som slår det. Att driva gård singel skulle jag aldrig göra.

Erling och Caroline ville inte bara ta över och fortsätta med den produktion gården var inriktad på, nämligen potatis, spannmål och dikor.

– Det är bra att ha flera ben att stå på, säger Erling, och vi ville knyta ihop påsen på något sätt, skapa något eget. Caroline kan en hel del om hö så vi kom på att färskt hö är något som vi kan göra tillsammans.

Det har slagit väl ut. I år har de tagit in närmare 200 ton hö som ligger på höskullen, där det lufttorkas. Det tas in när det är grönt och färskt, innan solen torkat det för mycket. Och det är ungefär lika fint på våren som på hösten när det skördas. På beställning pressar de sedan höet till balar på

mellan 20 och 25 kilo. Många som har tävlingshästar är intresserade av färskt hö. De får betala mer för fodret men slipper veterinärkostnader för hostiga hästar. Så det är någon slags sjukförsäkring, kan man säga. Caroline och Erling är unga företagare, som ser ljusst på framtiden. De har valt ett liv som binder dem till gården. Några semesterveckor på Kreta blir det inte. Att vara bonde är en livsstil.

– Vi gläder oss åt små saker och ser det stora i det lilla, säger Caroline, till exempel i årstidernas växlingar.

– Det är ett fritt yrke som kräver disciplin, säger Erling.

– Det krävs att man kan driva ett företag, säger Caroline.

Båda säger att hästtjejer får lära sig ta ansvar och jobba hårt, liksom killar som är bonnpågar.

– De är inte rädda för att hugga i, kan jobba var som helst och ser ofta praktiska lösningar.

Frågan är hur det ska gå med lantbruket i framtiden. Yrkeskårens medelålder ligger över 65 år, bara 4,9 procent av Sveriges bönder är under 35 år.

– Det är viktigt att vi kan ha människor på landsbygden i framtiden, säger Caroline. Men för det krävs service.

Hon tror också att det är av vikt att informera om jordbruket i skolan på gymnasienivå. För det är inte så många som vet hur maten kommer till.

Båda tycker att LRF:s satsningar för femteklassare är bra och väcker intresse.

– Men att det är en slags grön våg nu är inte samma sak som att fler vill bli lantbrukare, fyller Caroline i.

– Hade vi haft bättre lönsamhet, skulle säkert fler vara intresserade, säger Erling. Vi vet att vi har säkra utgifter men vi har inga säkra inkomster. Vår produktion av spannmål och stärkelsepotatis ger ganska dålig betalning för arbetsinsatsen och de risker vi tar.

Båda säger att utan EU-bidrag går det inte att driva lantbruk i dag.

– Jag skulle helst vilja sälja och få betalt för det jag producerar, säger Erling. Att hela tiden följa regler och paragrafer tycker jag är otrevligt. Det känns inte bra att hela tiden gå och vara rädd för en kontroll, det tar bort en del av nöjet.

– Jag är inte motståndare till regler, säger Caroline, men det blir otroligt mycket pappersarbete, sen vet man aldrig hur nitiska kontrollanterna är.

Erling lägger ut resonemanget och säger att alternativet till jordbruksstöd är att få betalt för vad varan kostar, men är konsumentledet beredd att betala det priset? Båda anser att Norge och Finland är mer rädda om sina bönder och att Finland fortfarande har jordbruk på 20-30 hektar. Det fungerar inte längre i Sverige, ingen kan försörja sig ekonomiskt på en så liten areal.

– Men det fungerade här för 20-25 år sedan, så jag tror det skulle kunna gå, säger optimisten Erling.

Kommentarer

Gilla

Visar 0 kommentarer

Sortera efter:

 [Prenumerera via e-post](#) [Prenumerera via](#)

[RSS](#)

Skriv en ny kommentar

Skriv din kommentar här.

Skicka som ...

blog comments powered by [DISQUS](#)

[Debattregler](#)